

Diarienummer:
KFM 21837-2023

Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se

Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner

Ju2023/02232

Allmänna synpunkter

Kronofogden berörs av förslaget till förordning framför allt vid handläggning av ärenden om betalningsföreläggande inom den summariska processen. Myndigheten bedömer att cirka 200 000 ansökningar om betalningsföreläggande per år kommer omfattas av bestämmelserna i förordningen.

Förordningen har till syfte att främja snabbare betalningar, vilket är till fördel inte minst för mindre företag. En utgångspunkt vid utformningen av förordningen bör emellertid vara att sträva efter att gemensamma regler inte negativt ska påverka eller komma i konflikt med redan existerande och väl fungerande nationella system. Sverige har redan i dag ett nationellt system som främjar snabba betalningar. Förslaget till förordning är inte ändamålsenligt från ett svenskt perspektiv då det skulle innebära att handläggningen av mål om betalningsföreläggande blir ineffektivare, besvärligare för sökanden och tar längre tid.

Den summariska processen är dispositiv och styrs i stor utsträckning av parternas yrkanden och inställning. Förslaget innebär att handläggningen i större utsträckning än idag skulle styras av regler som är tvingande till förmån för sökanden. Exempel på sådana regler är att det ska vara obligatoriskt att kräva dröjsmålsränta. Om inte sökanden i ansökan följer de tvingande reglerna kommer Kronofogden behöva förelägga om

Postadress

Box 1050
172 21 SUNDBYBERG

Besöksadress

Esplanaden 1
172 67 SUNDBYBERG

Telefon 0771-73 73 00

www.kronofogden.se
kontakt@kronofogden.se

komplettering av ansökan och eventuellt avvisa denna. Det skulle medföra dels att handläggningen fördröjs och fördyras, dels att sökanden får merarbete och kanske till och med går miste om sin rätt.

Idag handlägger Kronofogden en stor del av betalningsföreläggningsmålen maskinellt. Det kommer inte vara möjligt att utan omfattande it-utveckling maskinellt identifiera varje ansökan som omfattas av den föreslagna regleringen. Detta innebär att Kronofogden antingen får stora kostnader för it-utveckling eller får ett avsevärt merarbete med manuell hantering med åtföljande avsevärt förlängda handläggningstider.

Dröjsmålsränta (artikel 5)

Enligt förslaget ska dröjsmålsränta börja löpa från den tidpunkt som inträffar senast vid gäldenärens mottagande av fakturan eller en likvärdig begäran om betalning eller gäldenärens mottagande av varorna eller tjänsterna. Sättet att beräkna dröjsmålsränta kommer innebära svårigheter vid handläggningen av ansökningar om betalningsföreläggande eftersom sökanden normalt inte kan veta när dröjsmålsräntan började löpa. Det kommer medföra fler ofullständiga ansökningar och fler ansökningar med fel angiven dag då dröjsmålsränta ska börja löpa, jämfört med idag. Detta skulle medföra att handläggningen försenas. Förseningen är till men för sökandena och innebär att reformen skulle få direkt motsatt effekt mot den avsedda. Det kommer vidare innebära ett merarbete för sökandena att ta fram de uppgifter som behövs för att ansökan ska kunna behandlas. Om sökanden inte tar fram de nödvändiga uppgifterna, kan denne mista sin möjlighet att få kravet fastställt. Det finns därtill en påtaglig risk att felaktiga beslut om betalningsskyldighet kan komma att fattas. Sverige bör i förhandlingarna verka för att dröjsmålsränta precis som idag ska börja löpa vid fordrans förfallodag.

Ersättning för indrivningskostnader (artikel 8)

Det behöver klargöras om förordningen endast föreskriver en rätt till ersättning för indrivningskostnader eller om avsikten är att sökanden ska vara skyldig att yrka ersättning. I det senare fallet innebär avsaknad av ett sådant yrkande en formell brist i ansökan som måste kompletteras. Att ålägga en part skyldighet att begära ersättning för sina kostnader strider mot grundläggande principer för dispositiva tvistemål och skulle innebära merarbete för sökande samt försvåra och fördröja handläggningen. Detta utan att någon egentlig fördel skulle uppnås för sökanden. Kronofogden motsätter sig en eventuell sådan reglering.

Kravet på exekutionstitel inom 90 dagar (artikel 12)

Kronofogden påverkas av kravet på att exekutionstitel ska meddelas inom 90 dagar. Vid normal handläggning innebär den föreslagna gränsen för närvarande inga problem för Kronofogden. Merarbetet för Kronofogden på grund av de föreslagna reglerna skulle dock medföra längre handläggningstider och därmed större svårigheter att besluta om utslag inom 90 dagar.

Sanktionsavgifter

Kronofogden kommer att påverkas av regler om sanktionsavgifter genom ett ökat ärendeinflöde. Antalet ärenden kan förväntas bli få.

Övriga synpunkter

Förordningen gäller avtal mellan andra än konsumenter och är tillämplig på handelstransaktioner som genomförs efter att förordningen trätt i kraft, oavsett när det avtal som handelstransaktionen grundas på tecknades. Kronofogden kommer därför under en övergångstid behöva förhålla sig till olika regelverk för ärenden som rör den aktuella kundgruppen. Det finns en risk att det i ansökan om betalningsföreläggande inte

framgår när handelstransaktionen genomfördes. Den uppgiften behövs i många fall för att avgöra vilka regler som är tillämpliga.

Det här beslutet har fattats av rikskronofogde Fredrik Rosengren. Verksjurist Andreas Bäckbro har föredragit ärendet. I den slutliga handläggningen har även biträdande rikskronofogde Cecilia Hegethorn Mogensen, rättschef Ulrika Lindén, utvecklingsdirektör Tomas Höglund, it-direktör Annika Steffner, kommunikationsdirektör Pernilla Gyllner, verksamhetsstödsdirektör Marie Olausson, t.f. produktionsdirektör Mats Bengtsson samt enhetschef Kristin Alm deltagit.

Beslutet har godkänts digitalt och saknar därför underskrift.